

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 29.12.1973, sp. zn. 6 Co 326/73, ECLI:CZ:NS:1973:6.CO.326.1973.1

Číslo: 46/1975

Právní věta: Při krácení vdovského důchodu pro souběh s příjmem z výdělečné činnosti podle ustanovení § 32 zákona č. 101/1964 Sb. /1/ a § 25 vyhlášky č. 102/1964 Sb. /2/ se do příjmu z výdělečné činnosti zahrnují i podíly na hospodářských výsledcích.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 29.12.1973

Spisová značka: 6 Co 326/73

Číslo rozhodnutí: 46

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Důchod, Podíl na hospodářských výsledcích, Sociální zabezpečení

Předpisy: 101/1964 Sb. § 32 102/1964 Sb. § 25 121/1975 Sb. § 39 128/1975 Sb. § 24

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 46/1975 sb. rozh.

Při krácení vdovského důchodu pro souběh s příjmem z výdělečné činnosti podle ustanovení § 32 zákona č. 101/1964 Sb. /1/ a § 25 vyhlášky č. 102/1964 Sb. 2) se do příjmu z výdělečné činnosti zahrnují i podíly na hospodářských výsledcích.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČSR z 29. 12. 1973, [6 Co 326/73](#))

Rozhodnutím Úřadu důchodového zabezpečení v Praze z 28. 4. 1973 bylo provedeno podle ustanovení § 32 zákona č. 101/1964 Sb. a § 85 vyhlášky č. 102/1964 Sb. za dobu do 1. 7. 1972 do 31. 12. 1972 vyúčtování vdovského důchodu navrhovatelky, kráceného prozatímně po souběh s příjmem z výdělečné činnosti. Za uvedenou dobu činil průměrný hrubý měsíční příjem navrhovatelky 1722,- Kčs a vdovský důchod 550,-Kčs měsíčně, tedy úhrnem 2272 Kčs měsíčně. Proto byl vdovský důchod navrhovatelky krácen o polovinu přesahující částky, tedy o 286,- Kčs, na částku 164,- Kčs měsíčně, k níž náleží zvláštní přídavek k důchodu v částce 45,- Kčs měsíčně, tedy celkem na 209,- Kčs měsíčně.

Navrhovatelka se v opravném prostředku proti tomuto rozhodnutí domáhala, aby při stanovení průměrného měsíčního hrubého výdělku za druhé pololetí 1972 byla z úhrnu jejích výdělků za toto údobí vyňata částka 570,- Kčs, která jí sice byla vyplacena v červenci 1972, avšak představuje

prémie týkající se prvního pololetí 1972, a neměla tedy být zahrnuta do výdělků za druhé pololetí 1972.

Městský soud v Praze zrušil přezkoumávané rozhodnutí, poněvadž dospěl k závěrům, že podle ustanovení § 13 odst. 4 vyhlášky č. 102/1964 Sb. je podmínkou zápočtu vyplacených částek do hrubých výdělků, aby šlo o prémie, popřípadě o podíly na hospodářských výsledcích. V projednávané věci však tomu tak není. Jde o odměnu za účast na dosažení hospodářských výsledků, která není prémie, jež by se řídila prémiovými řády, takže postup podle ustanovení § 13 odst. 4 citované vyhlášky nebyl na místě.

V odvolání proti usnesení soudu prvního stupně poukazoval Úřad důchodového zabezpečení na to, že podle ustanovení § 32 zákona č. 101/1964 Sb. a § 85 vyhlášky č. 102/1964 Sb. se přihlíží při krácení vdovského důchodu při jeho souběhu s příjmem z výdělečné činnosti k hrubému výdělku v určitém období. Uvedená ustanovení neobsahují žádné údaje o tom, že určitý výdělek nemá být započítáván do dosaženého výdělku vyplaceného v určitém období nebo že nemá být započítáván vůbec. Kdyby částka 570,- Kčs nebyla započítána do výdělku rozhodné pro krácení vdovského důchodu při jeho souběhu s výdělkem za dobu od července 1972 do prosince 1972, nýbrž dodatečně za dobu od ledna 1972 do června 1972, nebylo by možno k této částce vzhledem k promlčení vůbec přihlédnout při krácení vdovského důchodu pro výdělek.

Nejvyšší soud ČSR změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení potvrdil.

Z odůvodnění:

Soud prvního stupně řešil otázku povahy uvedené odměny 570,- Kčs z toho hlediska, zda ji možno zahrnout pod pojem prémie nebo podílů na hospodářských výsledcích ve smyslu ustanovení § 13 odst. 4 vyhlášky č. 102/1964 Sb. ve znění vyhlášek č. 124/1967 Sb., č. 91/1968 Sb., č. 179/1968 Sb., č. 75/1970 Sb. a č. 108/1971 Sb., ačkoliv pojem příjmu z výdělečné činnosti obsažený v ustanovení § 32 zákona č. 101/1964 Sb. je vymezen v ustanovení § 25 vyhlášky č. 102/1964 Sb. velmi širokým způsobem tak, že tímto příjmem je nejen hrubý výdělek z pracovního nebo obdobného poměru, nýbrž i příjem z jakékoli činnosti pravidelně konané. O tom, jak se pak provede krácení důchodu pro souběh s příjmem z výdělečné činnosti, stanoví § 85 vyhlášky č. 102/1964 Sb., že po uplynutí šesti kalendářních měsíců výdělečné činnosti důchodce se zjistí hrubý příjem z této činnosti, krácení se upraví podle průměrného příjmu dosaženého v této době a vyplacené zálohy se zúčtují. Z toho v této věci vyplývá, že odměna 570,- Kčs je příjmem z výdělečné činnosti, který nutno zahrnout do toho šestiměsíčního období, v němž byla navrhovatelce vyplacena. Byl tedy postup Úřadu důchodového zabezpečení v souladu se zákonem.

Změnil proto odvolací soud usnesení soudu prvního stupně podle ustanovení § 220 odst. 1 o. s. ř. tak, že rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení potvrdil.

1) Srov. nyní § 39 zákona č. 121/1975 Sb. o sociálním zabezpečení.

2) Srov. nyní § 24 vyhlášky č. 128/1975 Sb.